

des fortræffelighed. Det var den jo, dengang jeg skrev i den – og i øvrigt stadig væk – men det er jo ikke sådan, at det er mistilliden til Amerika og Tyskland, der gør, at renten stiger. Jo, den stiger, men pointen er, at renten er steget mere i Danmark end internationalt og i Tyskland, og det skyldes naturligvis en speciel mistillid til udviklingen i Danmark, og om den er holdbar. Det er pointen i det.

Så savner jeg stadig væk et svar på mit spørgsmål om den kraftige forringelse af betalingsbalancen og specielt turistbalancen, som næste år – efter bogen her, »Økonomisk Oversigt« – går fuldstændig agurk i et kæmpeunderskud.

Anden næstformand (Henning Grove):

Fru Anne Birgitte Lundholt for en kort bemærkning, og så går vi videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Til fru Pia Gjellerup: Jo, vi vil gerne se fremad, og vi håber egentlig også, at regeringen gerne vil se fremad, og vi tror på, at Socialdemokratiet også har vilje til det. Men skal man se fremad, bliver man nødt til at kigge på udgangspunktet.

Udgangspunktet er, at regeringen har måttet opjustere sit arbejdsløshedsskøn igen. Vi har alle et ønske om at få flere i arbejde, og hvis det, man har lavet, ikke fungerer, således at man får det antal i arbejde, man har regnet med, så er det vel også rimeligt, at man med åbent sind og uden at være blokeret på forhånd går ind i forhandlinger om, hvorvidt vi dog ikke kunne gøre noget bedre for at få nogle flere i arbejde. Det er det, vi kommer med konstruktive forslag til.

Hr. Erhard Jakobsen siger, at vi ikke skal være så flove over gælden. Jeg vil også kvittere og sige, at Det Konservative Folkeparti erkender sit medansvar for opbygningen af velfærdssamfundet. Vi erkender vores medansvar for, hvor vi står i dag. Men vi synes godt, at vi også nu, hvor vi har muligheden for det, når vi har en høj vækst – ikke alene af hensyn til vores børn, men måske også af hensyn til vores egen nattefred de kommende år – kunne begynde at få afdraget vores gæld, for det er en meget høj rente, vi betaler hver måned, og det er jo det, som gør, at både virksomheder og private og staten kan lide rentedøden.

Hr. Bjørn Elmquist siger, at man kan tale renten op. Nu har hr. Frank Dahlgaard givet nogle facts om renten, så det behøver jeg ikke i den

korte taletid, men hr. Bjørn Elmquist siger, at man også kan tale renten op. Ja, vi har visse ting, som vi er enige om at man ikke drøfter, men det er vel ikke sådan, at man ikke i en finanslovdebate kan få lov til at drøfte, at regeringen kraftigt har øget skønnet over inflationen, og at renten i regeringens tid er steget fra seksetallerandet og så til 10, altså steget. Det er jo fakta, som finansmarkedet udmærket er klar over, og som jeg føler også må indgå og specielt som udgangspunkt for at få et bedre finanslovsforlig ud af hele seancen.

Jes Lunde (SF):

Det forslag til finanslov, som regeringen har lagt frem for os her i Folketinget, trænger efter SF's opfattelse til en kraftig revision, inden det bliver vedtaget engang i december måned.

Det skyldes jo især, at arbejdsløsheden bliver ved med at være tårnhøj. Der har været megen diskussion i løbet af de timer, vi har snakket om finansloven her i dag, om, hvordan ledighedstallene har udviklet sig, men ét står jo i hvert fald fast: arbejdsløsheden er alt, alt for høj med langt over 300.000 arbejdsløse. Det er en skamplet på samfundet, og det er helt urimeligt, at man fra flertallets side her i Folketinget bliver ved med at finde sig i så høj en arbejdsløshed, for det er ikke nødvendigt. Det står i Folketingets magt at påvirke det meget betydeligt.

Vi savner også, at indsatsen imod arbejdsløsheden bliver koblet sammen med, hvad vi vil med vores samfund. Regeringen har jo lagt op til, at det er væksten i privatforbruget, der skal trække dansk økonomi ud af krisen, men det er efter min bedste mening perspektivløst, både fordi det slet ikke giver nogen chance for at løse arbejdsløshedsproblemet – produktionen kan nemlig sagtens vokse, uden at det giver flere ansatte – og fordi det miljømæssigt er et helt forkert signal at satse på et endnu større privatforbrug i et af verdens rigeste lande.

Hvis vi prøver at kigge lidt på, hvordan udviklingen har været i vores økonomi i de seneste 30 år, så vil vi kunne se, at produktionen i den private sektor er blevet fordoblet på 30 år. Og hvor mange flere ansatte har man så skullet have for at klare denne vækst? Ja, svaret er faktisk 200.000 færre ansatte, selv om produktionen er blevet fordoblet. Derfor er det helt forkert at tro, at bare man får noget mere vækst i det private erhvervsliv, forsvinder arbejdsløsheden som dug for solen.